Günümüzde Hicreti Konuşmak

Hicret hadisesinden bahsederken genellikle aynı şeylerden söz ederiz. Mekke'de çekilen acılar, Bilah b. Rabah'ların kızgın çölün cehennemimsi kumları üzerinde sebatkâr bir tavırla "Rabbim Allah'tır" demesi, Hicret yolunda Suheyb-i Rûmî olmak, Esma bintu Ebîbekr'in çektikleri, Damra b. Cündub ve nicelerinin nail olduğu üstün dereceler ile…

İyidir, güzeldir bunların hepsi. Diyecek sözümüz yok.

Lakin bizim bu gün hicretten çıkartmamız gereken dersler nelerdir? Yahut tabir-i diğerle bu gün bizim hicretimiz nedir, ne olmalıdır, bu noktayı es geçeriz sürekli…

Nasların güncellenememesi noktasının ardında tarihselliğin bidayet adımlarını görürsünüz. Yani eğer siz ayetleri, hadisleri ve İslam tarihinde dönüm noktası, mihenk taşı mesabesindeki vakıaları güncellemezseniz söz Gadamer'e kalır ve o da bu hadisleri tarihsellik denen o karanlık fikrin görülmez mahzenlerine hapseder.

Hicret, terk etmektir kardeşim. Bu terk ediş dün "Rabbim Allah" demenin yasak olduğu bir ortamda Muhacirlerin "Rabbim Allahtır" deyip hükümlerini icra edebilecekleri bir ortama intikalinden ibaretti.

Daha öncesinde ashab-ı kehf de yaşamıştı bu hicreti. Rabliğini ilan eden Dekyanus'un huzurunda "Sen de bizim gibi bir beşersin. Bizim Rabbimiz göklerin ve yerin rabbidir" diyerek yaşamışlardı bu hicreti.

Peki, bu gün bunu söylemek yasak değil. Evet, bu gün Rabbim Allah'tır demek toplumun ekseriyeti bağlamında tebriki calip bir söylem. Öyleyse bizim hicretimiz nasıl olacak?

Bizim hicretimiz hayatın hemen her boyutuna sıçramış fuhşiyat ve haram bataklığından hasbel kader sakınmakla olacak.

Bizim hicretimiz Allah'ın kanunlarını çiğnemeye memurmuş gibi sürekli haram yayın yapan televizyonun bulunduğu bir odadan "Rabbimin rızası burada değil" diyerek diğer odaya geçmekle olacak.

Bizim hicretimiz ucu gayet kârlı gözüken ancak üstünde faizin tozu bulunan bir işi "Rabbim bundan razı olmaz, varsın buradan kâr etmeyeyim" diyerek terk etmekle olacak.

Bizim hicretimiz dünya ile dinin çakıştığı her türlü işte bir an bile duraksamaksızın Dünya'ya tekmeyi vurmakla olacak.

Bizim hicretimiz hicri yılbaşına denk gelen sohbet ve futbol maçı ikileminde "Müslümanın lehivle işi olmaz, Müslüman davası için yaşar" diyerek tereddütsüz sohbeti, Kur'anı, Peygamberi tercih edip maçı terk etmekle olacak.

Kısacası bizim hicretimiz, Sosyalizm’in, Kapitalizm’in, Emperyalizm’in bilinç altımıza yerleştirdiği her ne varsa bunlardan temizlenmek, arınmakla olacak.

Olaya günümüz zaviyesinden bakmadıktan sonra meselenin sadece menakıb boyutunda kalmak adeta harakiri yapmaktır.

Devam eden tek şey mücadeledir. Değişen ise mücadele şekli ve mücadele edilen güçlerdir. Mevzunun ortak paydası ise her zaman bellidir: İtaat edilecek yegâne merci olarak sadece Allah ve Resulü’nü tanımak ,bunun dışında ne varsa reddetmek.

Bu kadar…